Înflorește sportul în Oltenia!

CIFRE GRĂITOARE

Oltenia — una dintre regiunile ținute de regimurile burghezo-moșierești în întuneric, trăiește azi, în anii democrației populare o viață intensă de înnoire, de mari prefaceri în toate domeniile de activitate. In locul bogătanilor, al marelui moșier Jean Mihail, despre care se spune că ar fi vrut să-și acopere castelul cu... bani de aur, stăpîni sînt muncitorii, cei care, umăr la umăr, s-au prins, la îndemnul partidului, să schimbe fața regiunii. Prefaceri radicale s-au petrecut nu numai în dezvoltarea industriei și a agriculturii, ci și în viața oamenilor. Setea de cultură crește tot mai mult. Sportul joacă în această privință un rol important, antrenînd în prezent în activitatea de cultură fizică aproape 300.000 de oameni ai muncii din orașele și satele regiunii.

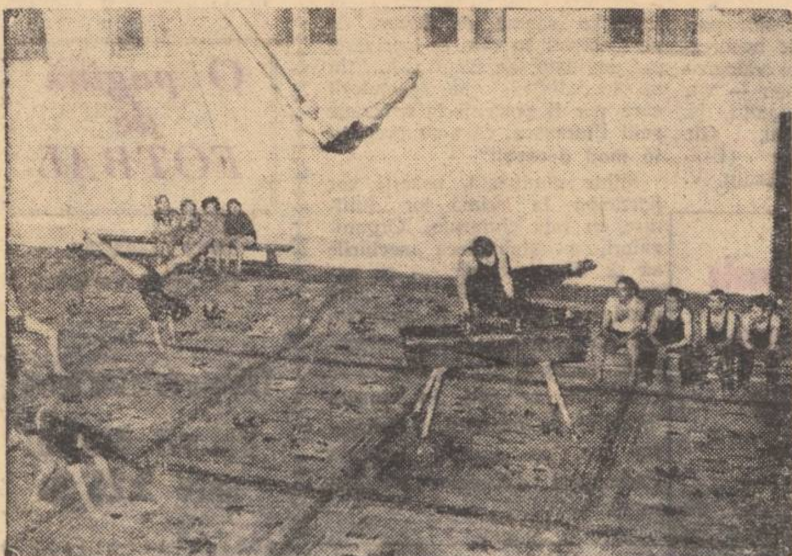
Care era situația sportului din Oltenia înainte de eliberarea țării noastre? Se știe că activitatea sportivă din această regiune se rezuma doar la echipa de fotbal F. C. Craiova, alcătuită în cea mai mare parte din jucători necraioveni, precum și la cîteva formații modeste din alte localități ale regiunii. Cît despre baze sportive, situația era și mai gravă. Un singur teren de fotbal — „Generala" — alcătuia „avuția" sportului craiovean.

Cîtă deosebire între IERI și AZI!

Eliberarea țării noastre a dat un impuls nemaivăzut activității de cultură fizică și sport din această regiune. 1948, anul de „start" al marilor competiții de mase, a adus sportului din regiunea Oltenia primele succese care veneau să demonstreze dorința puternică a oamenilor muncii de a se întrece pe terenuri sportive: 18.000 de participanți. Apoi, cifrele au crescut vertiginos. 1955: 253.000, 1960: 298.000!

O mare atenție a fost acordată construcțiilor de baze sportive, atît în orașele regiunii, cît și la sate. De la cele 114 baze sportive existente în anul 1948, numărul acestora a ajuns la 728. Frumosul stadion al Tineretului din orașul Turnu Severin, Sala sporturilor din Craiova, popicăria minerilor de la Rovinari și cea a asociației Voința din Craiova, numeroasele baze sportive din comunele Bechet (raionul Corabia), Malu Mare (raionul Craiova), Bălcești (raionul Olteț) — iată doar cîteva din construcțiile sportive realizate în anii regimului de democrație populară.

Firește, sportivii regiunii Oltenia au ținut să răsplătească condițiile minunate ce le-au fost create pentru creșterea măiestriei lor. Astăzi, sportul regiunii este bine reprezentat pe plan republican. Boxerii asociației Dinamo, baschetbaliștii și handbaliștii asociației sportive Știința Craiova (participanți la campionatele categoriei A), șahiștii, atleții și fotbaliștii au de spus un cuvînt greu în cele mai importante competiții sportive ale țării.

O sală spațioasă, modern utilată, confortabilă — iată unul din multele daruri oferite de regimul nostru democrat-popular tineretului craiovean dornic să practice sportul.

Nu cunoaște odihna frumoasa sală. Jucătorii de baschet și de volei, luptătorii și halterofilii, boxerii și handbaliștii se antrenează aici, iau parte la diferite întreceri.

Obiectivul aparatului de fotografiat a surprins un moment din pregătirea gimnastelor. La aparate și pe solul acoperit cu un imens covor lucrat în cele mai autentice motive oltenești ele își desăvîrșesc măiestria.

Bilanț sportiv la Electroputere

Tinerii muncitori de la Uzinele Electroputere au făcut la sfîrșit de an nu numai bilanțul izbînzilor în muncă ci și al realizărilor obținute pe tărîm sportiv. Zile de-a rîndul au fost revăzute dosarele fiecărei secții sportive, au fost adunate cifrele, iar datele obținute au sintetizat succesele despre care va fi vorba în cele de mai jos.

O SECȚIE FRUNTAȘĂ

Locul fruntaș se cuvine, fără îndoială, boxului. Acesta a prins rădăcini adînci în uzină. Sportul cu mănuși atrage tot mai mulți oameni ai muncii. Secția numără acum 18 seniori și 30 de juniori care se pregătesc zilnic, perfecționîndu-și tehnica, îmbunătățindu-și pregătirea fizică. Echipele, de seniori și juniori, sînt tot mai omogene. Seriozitatea în pregătire este reliefată de rezultatele obținute în 1960. Din 112 meciuri susținute, 65 au fost cîștigate, 20 s-au terminat la egalitate și numai 27 au fost pierdute. In uzină au poposit „Cupa 1 Mai" și „Cupa 7 Noiembrie" — cîștigate în competiții pe orașul Craiova. Juniorii au obținut locul I pentru participarea cea mai numeroasă în etapa orășenească a campionatului.

Despre boxeri se vorbește cu dragoste și destul de mult în uzină. Despre ei se va vorbi și mai mult, fiindcă sînt hotărîți ca în 1961 să obțină rezultate și mai bune în confruntările ce vor avea.

DESPRE ALTE SECȚII... ȘI CEVA NOU ÎN OLTENIA

Cei peste 100 de șahiști, dintre care 20 de fete, au încheiat și ei anul 1960 cu un bilanț frumos. In cadrul concursului cultural-sportiv al tineretului 18 șahiști au obținut clasificarea la categoria a III-a, iar 22 la a IV-a. Echipa băieților a adus în uzină „Cupa orașului Galați", iar în „Cupa Ploiești" a obținut locul III. Economistul Gheorghe Cernea a fost unul dintre semifinaliștii campionatului de șah pe 1960.

Numărul celor care practică tenisul de masă a sporit la 60. Desenatorul Ion Boiangiu a cucerit titlul de campion regional, și împreună cu controlorul tehnic Mihai Motancea a participat la cele 4 etape finale ale campionatului republican. Echipa uzinei a cîștigat, în cadrul unei competiții regionale, „Cupa 23 August"...

Voleibaliștii sînt acum în număr de peste 200, constituiți (cu ocazia campionatului pe asociație organizat între iulie și septembrie 1960) în 14 echipe, afară de cele două — masculină și feminină — care activează în campionatul orășenesc.

Handbalul practicat de puțină vreme a adus și el numeroase satisfacții sportivilor. Din 64 de jocuri au fost pierdute doar 4. Disciplina pe teren a fost exemplară, neînregistrîndu-se nici un caz de sancționare.

Sportivii de la „Electroputere" se mîndresc cu succesele lor. In 1960 ei au organizat o nouă secție, de rugbi, prima de acest fel din regiune.

O VECHE PASIUNE...

...se înțelege că nu poate fi decît... fotbalul. Numai că datorită acțiunilor întreprinse de asociație, mulți nu se mai mulțumesc să fie prezenți doar în... tribunele stadionului, ci practică efectiv acest joc. In urma îndrumărilor primite din partea comitetului de partid, cu sprijinul comitetului sindical și al organizației U.T.M., asociația sportivă a organizat în 1960 un campionat în toată regula: cu comisie de organizare, cu regulament, cu date fixe de desfășurare a meciurilor, cu arbitri calificați, din uzină. Participă 10 formații alcătuite din fotbaliști nelegitimați la vreo echipă, dotate cu echipament, îndrumate de antrenori care au practicat cîndva acest sport, cum sînt inginerul mecanic Gheorghe Taniș, bobinatorul I. Vrajotis, inginer N. Pădureanu și alții.

GÎNDURI DE VIITOR...

Sportul a devenit pentru mulți din uzină o adevărată pasiune. După muncă, ei pornesc de multe ori direct pe terenurile de sport. Așa fac cei arătați mai sus. Așa fac dispecerul Gh. Duduleanu, antrenorul boxerilor, matrițerul Zamfir Popescu, care și-a asumat răspunderea pregătirii rugbiștilor, economistul Vladimir Cojocaru, care îi antrenează pe handbaliști și mulți alții.

Sportul cuprinde cu adevărat masele. Cei din consiliul asociației sportive, al cărei președinte este inginerul Dinulescu se gîndesc acum la atragerea de noi muncitori spre practicarea sportului. Se gîndesc să extindă practicarea gimnasticii în producție. Doresc, de asemenea, să fie îmbunătățită activitatea echipei feminine de tenis de masă, să se pună la punct pregătirea echipei feminine de handbal, să fie organizată o nouă secție, de turism, să se reamenajeze terenul de sport și sala de antrenament a boxerilor. Sînt numai cîteva din gîndurile de viitor ale sportivilor de la „Electroputere". Fără îndoială că, sub conducerea organizației de partid, cu sprijinul efectiv al conducerii uzinei și al sindicatului, acestea vor deveni realitate. Ceea ce va face ca bilanțul pe 1961 să fie și mai rodnic.

N. GHEORGHIU

Tradiții renăscute...

Boxul este unul din sporturile care și-a cîștigat în regiunea Oltenia o binemeritată faimă. Chiar și în vremurile cînd la cîrma țării guvernau partidele burghezo-moșierești, iar sportul nu se bucura de nici un sprijin, boxerii din această parte a țării obțineau unele succese. Cum se explică aceasta? Avea oare sportul cu mănuși condiții mai bune de dezvoltare decît alte discipline sportive?

Nu! „Condițiile" create acestui sport erau aceleași ca și pentru celelalte discipline, adică... inexistente. Boxul era ros de racila profesionismului, constituind o afacere pentru managerii și antrenorii ringurilor craiovene. Crunt exploatați, boxerii erau lipsiți de cele mai elementare condiții de pregătire. Pentru a se antrena într-o sală, boxerul trebuia să achite o taxă, care, deseori, reprezenta o sumă considerabilă.

Dar, cu toate acestea, boxul din Oltenia era și atunci de temut. Tradiția acestui sport pe meleagurile Olteniei, talentul nativ al multor tineri, iată explicația valorii sportului cu mănuși din Craiova. Astăzi, încărunțiți la tîmple, purtînd cu ei o experiență bogată, acumulată de-a lungul anilor, antrenorii din regiunea Oltenia (printre care cităm pe Ghiță Lungu, Petre Alexandrescu, Ilie Mihăileanu, Marin Alexandrescu și alții) muncesc cu entuziasm pentru dezvoltarea sportului căruia și-au dedicat o viață întreagă.

Regimul democrat-popular a adus un suflu nou, dătător de viață, și pe arena boxului din Oltenia. Ca urmare a condițiilor create sportul cu mănuși, ca și celelalte sporturi, a trecut printr-o seamă de prefaceri care i-au schimbat aproape complet fizionomia. Sute de tineri din fabrici și din școli au pășit, spre sălile de antrenament, dornici să urce treptele măiestriei sportive. N-au mai plătit taxe, ca antrenorii lor. Li s-a cerut un singur lucru: să se pregătească sîrguincioși, să devină sportivi de tip nou, cu care boxul Olteniei să se mîndrească. Și tinerii, primele mlădițe ale sportului cu mănuși amator din această regiune, au răspuns condițiilor noi de viață și muncă create, și-au ascultat maeștrii. Au muncit cu pasiune în sălile de antrenament și între corzile ringului și, nu după mult timp, au obținut primele succese. 1954: tinerii craioveni Prunoiu, Olaru și Murtaza au îmbrăcat pentru prima oară tricourile de campioni ai țării. 1955: patru titluri de campioni de juniori (obținute de Olaru, Surugiu, Pîrlea și Prunoiu) poposesc din nou la Craiova. 1956: Gheorghe Buzatu, o speranță autentică a boxului craiovean, este declarat cel mai bun junior al categoriei ușoară. An de an, boxerii din regiunea Oltenia — atît juniorii cît și seniorii — au fost prezenți la finalele campionatelor republicane reușind în același timp să obțină numeroase victorii și pe tărîm internațional (în fața unor pugiliști din R.P.F. Iugoslavia, R.P. Polonă, R.P. Ungară, R.D. Germană etc.). Ultimul lor succes — realizat de formația Dinamo Oltenia — este cunoscut: Cupa Federației romîne de box a luat drumul Craiovei.

Succesele pugiliștilor din regiunea Oltenia se datoresc într-o bună măsură nu numai muncii depuse de antrenori și de boxeri, ci și felului în care aceștia au fost îndrumați de-a lungul anilor de comisia regională de box, socotită ca fiind cea mai bună comisie pe ramură de sport din această regiune. Membrii comisiei regionale, activiști obștești cu o deosebită putere de muncă și capacitate (Constantin Popa — președinte, Ion Cetățeanu — vicepreședinte, V. Berezovschi, P. Tonitza, T. Bileru, N. Popescu, Gh. Duduleanu, P. Rădulescu, C. Burdescu) au meritul de a fi organizat în întreaga regiune, pe baze temeinice, sportul cu mănuși.

R. CALARAȘANU

Echipa feminină de handbal în 11 a Școlii elementare de 7 ani din comuna Celaru, raionul Caracal, a devenit campioană regională pe anul 1960 în cadrul Spartachiadei școlarilor. In mijlocul echipei profesoara de educație fizică Eugenia Dumitrescu, instructoarea și animatoarea tinerei formații sătești.

Foto: I. Tescoveanu

Adevărata minune de la Maglavit...

Cu vreo 25 de ani în urmă Maglavitul un sat amărît, cu oameni nevoiași, căpătase faima tristă a locului unde se regizase una dintre cele mai scandaloase mistificări cu caracter religios, pusă la cale de burghezie.

Se cunoaște bine caracterul politic al așa-zisei „minuni". Clicile burghezo-moșierești aciuite la cîrma țării au recurs la această diversiune, pentru a distrage atenția maselor de la lupta împotriva exploatării sălbatice, a pregătirilor în vederea mîrșavului război anti-sovietic. S-a încercat și în acest fel — dar bineînțeles în zadar — să se pună stavilă puternicei mișcări muncitorești condusă de partidul comunist.

Pînă la urmă toată înscenarea s-a prăbușit ca un castel de cărți de joc.

★

Maglavitul astăzi... Satul e de nerecunoscut. Case curate, garduri vopsite în culori de pastel. Vara se leagănă în bătaia vîntului lanuri de grîu înalte cît omul. De o parte și de alta a șoselei se întinde mozaicul în verde și negru al sfeclei de zahăr. In zilele noastre Maglavitul a cunoscut un mare belșug. Peste 1700 de familii s-au unit în gospodăria agricolă colectivă „1 Mai". Pe 3550 hectare se întind pămînturile colectiviștilor. Fondul de bază al gospodăriei a trecut de 4.000.000 lei, iar averea obștească a colectivei atinge suma de 10.000.000. De pe 1500 hectare colectiviștii au adunat 2300 tone grîu. 16.000 kilograme sfeclă de zahăr la hectar a fost în acest an un record al gospodăriei. De pe 350 hectare au plecat vagoane de sfeclă spre fabrici. Numai sectorul zootehnic aduce anual un beneficiu de 800.000 lei.

Activitatea culturală a sătenilor este bogată, iar sportul se bucură la Maglavit de un interes uriaș. Echipa de fotbal Fulgerul activează în cadrul campionatului regional.

— In zilele de meci toată lumea vine pe teren. Pentru sport oamenii lasă și treburile pe lîngă casă ne spune tov. Gh. Coca, secretarul organizației U.T.M. din comună, jucător de bază în echipă.

Asociația sportivă Fulgerul numără peste 550 membri. In cadrul ei activează secții de fotbal, volei, oină, șah, călărie, tenis de masă, înot, ciclism, lupte. In toamnă, tineretul s-a apucat de o treabă demnă de toată lauda. Să construiască din resurse locale un frumos complex sportiv care va cuprinde teren de fotbal, de baschet, de volei, o pistă de atletism și poligon de tir. Terenul de fotbal este gata și abia așteaptă să găzduiască primele meciuri.

Sportul de mase este o realitate la Maglavit. Peste 2500 tineri și vîrstnici au luat parte la Concursul cultural-sportiv al tineretului. Aproape 2.000 au plecat în excursii.

La Maglavit oamenii nu mai vin să se „tămăduiască". Sosesc aici, pentru schimb de experiență, președinți de gospodării colective, țărani muncitori, activiști. Vor să vadă realizările maglavitenilor, puiernițele moderne, grajdurile vestite în toată regiunea, activitatea cultural-sportivă vie și interesantă.

Vin să vadă adevărata minune de la Maglavit.

VALERIU CHIOSE